
**REALIZACIJA DEJAVNOSTI NA PREDMETNI STOPNJI
OŠ PREŽIHOVEGA VORANCA NA RAVNAH NA KOROŠKEM
V ŠOLSLEM LETU 2020/2021**

NOVEMBER 2020

**LETOŠNJE jesenske POČITNICE bodo za VEDNO OSTALE
V MOJEM/NAŠEM SPOMINU**

Letošnje jesenske počitnice bodo pri meni ostale za vedno v posebnem spominu, a ne zato, ker mi bi bile všeč, ampak zato, ker se bom spominjala panike zaradi COVIDA-19. Čeprav smo jih morali preživeti v karanteni, sem uživala zunaj na svežem zraku, seveda s svojimi najbližjimi. Na srečo sem doma izven mesta. Opazovala sem naravo še bolj kakor prej in gledala, kako lepe liste imajo drevesa ... Z eno besedo - čudovito! Če pomislim, morda le ni bilo tako hudo. 😊

Erika Volker, 7. a

BILI SMO USTVARJALNI IN ČAROVNIŠKO RAZPOLOŽENI ...

Tevž Slatinšek, 7. b

Monika Cehner, 7. b

Patricija Kričej Repas, 8. a

Neža Ferk, 8. b

Mija Špenger, 9. b

Lena Gerdej, 8. a

Marija Kričej, 8. a

Špela Preglav, 8. a

Lena Iršič, 9. b

Emu Hovnik Rožen, 9. b

Ana Ramšak, 8. b

Ema Hovnik Rožen, 9. b

PRVI NOVEMBER – dan spomina na mrtve

Na ta praznični dan obiščemo grobove naših najdražjih. Pripravimo cvetje, ikebane in jim v spomin prižgemo sveče. Letos smo zaradi korona krize in ukrepov za vse poskrbeli že prej in smo bili v mislih s sorodniki, prijatelji in z znanci, ki niso več med nami.

Marija Kričej, 8. a

Nebotičnik prihodnosti

V času pouka na daljavo me je v spletni učilnici čakala zanimiva, a hkrati zahtevna naloga pri likovni umetnosti. Iz materiala, ki ga imamo doma, sem moral izdelati stolpnico oziroma nebotičnik prihodnosti. Imel sem popolnoma proste roke, a bolj ko sem razmišljal, bolj se mi je zdela naloga zahtevna. Pobrskal sem po spletu in našel nekaj nenavadnih nebotičnikov. Ker moja mama rada ustvarja in ima zanimive ideje, sem se odločil, da počakam, da se vrne iz službe. Skupaj sva prišla do ideje, kakšen bi naj bil moj nebotičnik. Med samim delom so se utrinjale vedno nove ideje, ki so dopolnjevale mojo prvotno zamisel. Nastal je moj drevesni nebotičnik. Mogoče pa kdaj v resnici zgradijo kaj podobnega moji stvaritvi.

Tevž Slatinšek, 7. b

V ponedeljek, 16. 11. 2020, smo učenci 8. in 9. razreda imeli **TEHNIŠKI DAN** z naslovom **ASTRONOMIJA**. Vse je potekalo drugače, kot če bi bili v šoli. Dan prej smo dobili PPT-predstavitve (snovno razlago in navodila za delo). V prvem delu smo spoznali zgodovino, sestavo našega osončja in zanimivosti astronomije. Za popestritev smo si ogledali tudi krajše filme, vezane na vesolje.

V drugem delu smo morali izdelati raketo ali NLP ali napisati krajši domišljjski spis, v zadnjem delu tehniškega dne pa smo uporabljali zvezdno karto. Na njej smo poiskali **VELIKI** in **MALI VOZ** ter **ZVEZDO SEVERNICO**, **OZVEZDJE KASIOPEJO** in **ORION** ter zvezdno kopico **PLEJADO**. Rezultat svojega dela smo oddali v spletno učilnico.

Objavljamo delček zbranega gradiva, vse pa najdete na povezavi

https://docs.google.com/presentation/d/1H3vZajISm2M3M8HcGjig_xJRpxEszjWC7iW3hKeoHyA/edit?usp=sharing.

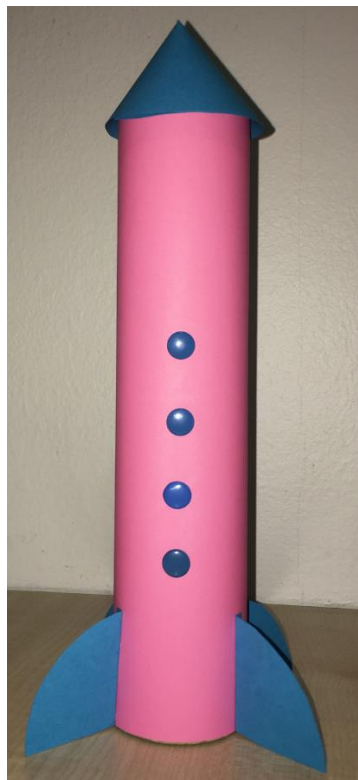
Tia Kotnik Jauk, 9. b

Merisa Husić, Andraž Poredoš, Jaka Tušek, Aleksandar Blagojević

Nekega dne sem se odločil, da grem v vesolje. Z raketo smo poleteli izven atmosfere in videli čudne stvari - npr. kako vesoljci opazujejo naš svet s svojo velikansko ladjo. Ko smo prispeli do njih, so nam pripravili prijazno dobrodoščilo. Skupaj smo jedli, gledali filme, ampak kasneje je prišel njihov gospodar. Kaznoval jih je, ker so bili tako prijazni do nas. V tistem hipu smo zbežali v ladjo in nazaj na Zemljo. Z raketo smo se odpeljali nazaj v NASO, kjer smo morali razkriti svojo dogodivščino. Cel svet so v tistem trenutku obvestili, naj ostanejo doma. Res zanimiva izkušnja ...

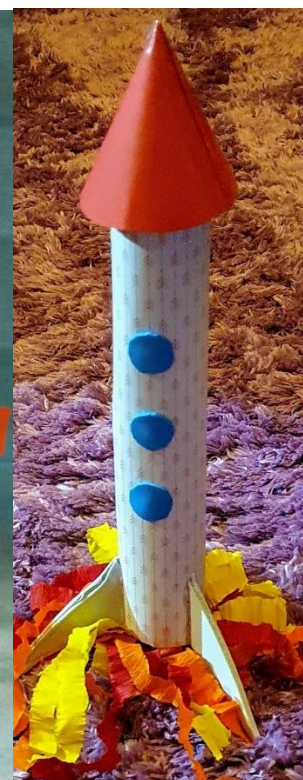
Anej Gorenjak, 9. b

Ema Homan

Teja Mozgan

Rebeka V. F.

Zgodaj zjutraj smo se z ekipo odpravili v vesolje - na Luno. Ko smo se bolj in bolj bližali izhodu iz atmosfere, smo čutili, kako postajamo vse lažji in ko smo bili izven atmosfere, smo že lebdeli v zraku. Zunaj smo lahko videli satelite, ki krožijo okoli Zemlje. Na Luni smo pazljivo začeli raziskovati površje. Našli smo kamne, ki so izgledali, kot da jih je nekdo obdeloval. Je to lahko delo vesoljcev? Kmalu se je bližal čas, ko smo morali nazaj na ladjo, vzeli smo par primerkov kamnov in se z njimi vrnili domov.

Amela Čeliković, 9. b

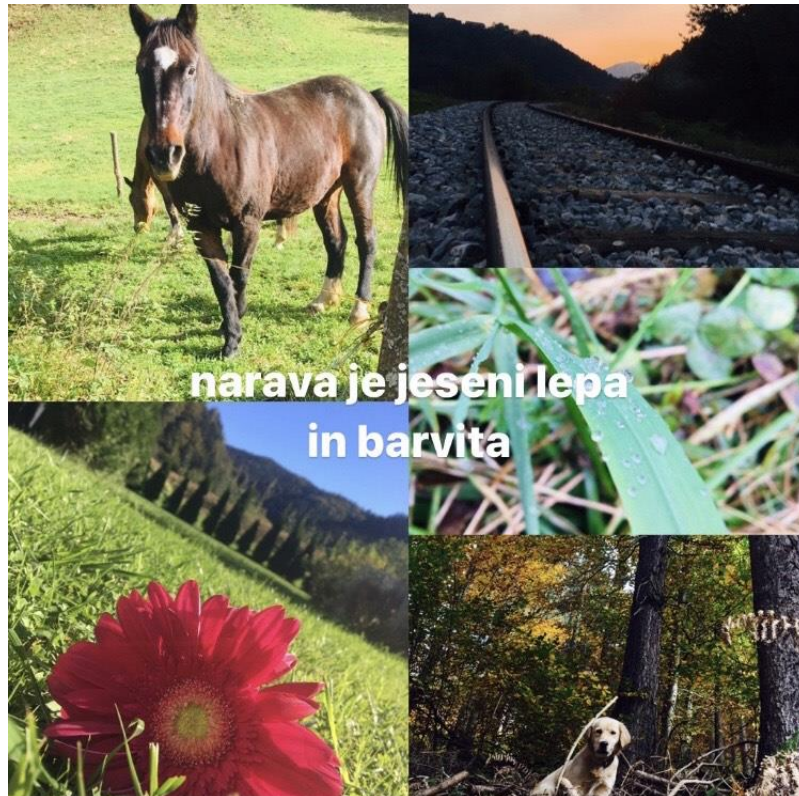
Emma Hovnik Rožen

Zara Kumer

Larisa B. P.

Igor Spasojević

Špela Spanžel, 6. b

Študentka socialne pedagogike Univerze v Ljubljani, Zala Mlakar, je 17. 11. 2020 v okviru razredne ure (v 9. b-razredu) preko Zooma izpeljala delavnico na temo BREZDOMSTVA. Predstavila je svoje prostovoljno delo, ki ga opravlja na terenu v okviru Društva prostovoljcev Vincencijeve zveze dobrote v Ljubljani. Devetošolci so z zanimanjem prisluhnili, aktivno sodelovali (v skupinah in se individualno vključili v razgovor) in podajali svoja mnenja.

Po srečanju je Zala zapisala: »Pozitivna izkušnja, ki je nisem pričakovala. Učenci so me s svojim kritičnim razmišljanjem zelo presenetili, saj so pomislili tudi na to, kako se v današnjih časih ljudje z obrobja soočajo z nastalo situacijo. Pravijo, da so tisti, ki narekujejo ukrepe, pozabili na brezdomce, mediji jih trenutno ne omenjajo. Hvala za sodelovanje.«

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

Tudi letos smo na tretji petek v novembru, 20. 11. 2020, obeležili DAN SLOVENSKE HRANE IN SPREMLJAJOČI TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK, ki je bil že 10. po vrsti. Izvedba je bila zaradi epidemije COVID-19 drugačna.

Glede na epidemiološke razmere letošnjega tradicionalnega slovenskega zajtrka s sloganom »Zajtrk z medom - super dan!« nismo izvedli v šoli, temveč smo pozornost namenili ozaveščanju in spodbujanju, da zajtrkujemo izbrana domača živila (kruh, maslo, mleko, med in jabolko). Učenci so »na daljavo« preko videa zajtrkovali z razredničarkami. Pomembno je, da VSI redno zajtrkujemo. Tako bomo dopolne laže delali.

DAN RUDOLFA MAISTRA (prirejeno po radijski oddaji na daljavo)

<http://voranc.splet.arnes.si/files/2020/11/Radijska-oddaja-za-dan-Rudolfa-Maistra-1.mp4>

Rudolf Maister – slovenski pesnik in general (29. 3. 1874 v Kamniku-26. 7. 1934 v Uncu pri Rakeku), je leta 1904 izdal pesniško zbirko z naslovom **Poezije**, ki je bila predporočno darilo izvoljenki Marici Sterger.

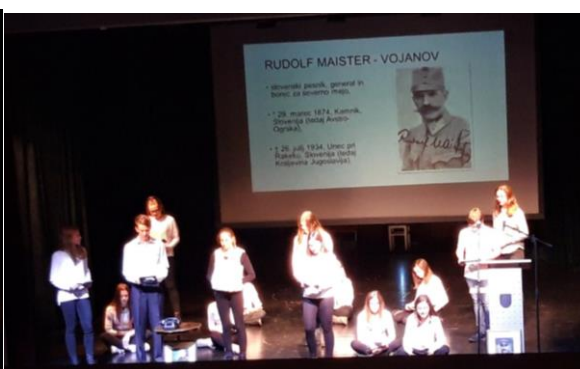
Dan Rudolfa Maistra je slovenski državni praznik, ki ga praznujemo 23. novembra in NI dela prost dan. Kot državni praznik se v Sloveniji praznuje od leta 2005.

Zakaj je ta dan pomemben za Slovence?

23. novembra 1918 je Rudolf Maister s svojo vojsko razorožil nemško varnostno stražo. S tem dogodkom je k Sloveniji priključil večji del slovenskega narodnostnega in govornega območja Štajerske in Koroške.

Prireditve v njegov spomin so vedno potekale po celi Sloveniji, letos pa so žal odpadle. Prav je, da se spomnimo našega »ORLA Z RAZPRTIMI KRILI«, ki je imel pesniško ime **Vojanov**. Bil je tudi ljubiteljski slikar, strasten ljubitelj knjig in lastnik ene največjih ter najlepših zasebnih knjižnic na Slovenskem, **pesnik, general ter borec za našo severno mejo**.

Manca Janko, 7. b

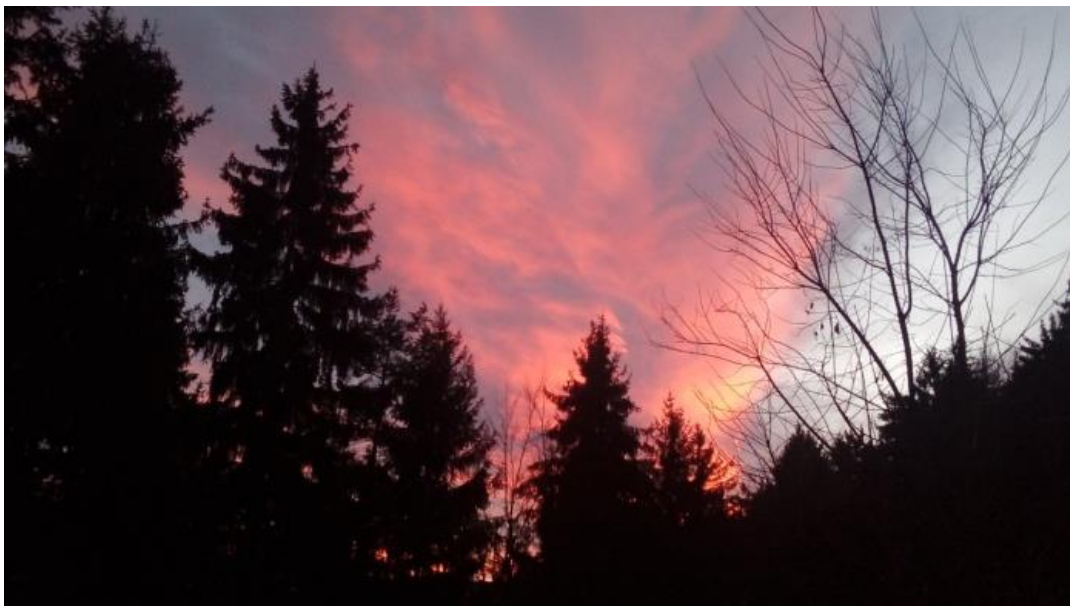

Fotografiji sta iz arhiva učiteljice Vanje Benko (2018).

Učenci 7. a so ob književnem sklopu **V spomine ujeta mladost** poustvarjali. Pisali so svoje anekdote in predstavili (posebna čustva: strah, veselje, srečo ...), kar so **doživeli** v šolskih klopeh, na izletih, doma z najbližjimi ali v prostem času (npr. v glasbeni šoli, na treningih ...).

Ko sem bila mlajša, sem oboževala Nutello. Hotela sem jo jesti tudi za večerjo, kar pa ni bilo mogoče, saj ima moja mama strogo pravilo. Zvečer z bratom nikoli nisva smela jesti sladkih stvari. Ne veste, kaj vse bi dala, da bi za večerjo lahko jedla belo žemljico z Nutello. Ko bi morala biti cepljena, tega pa me je bilo zelo strah, se je moja mama znašla in mi obljubila, da če bom pridna, bom lahko zvečer dobila svojo najljubšo jed. Oči so se mi kar zasvetile, ko sem slišala ponudbo. Premagala sem pogum, zvečer pa uživala ob beli žemljici z Nutello. **Naučila sem se, da se moramo soočiti s strahovi, saj pogosto niso tako strašni, in to zmorem.**

Anja Rožen

Tia Kotnik Jauk, 9. b

Včasih je v življenju potrebno imeti samo srečo in prijazni moramo biti do vseh ljudi, še posebej do svojih najbližjih, česar me je naučil brat Tonček.

Počitnice na morju so zame vedno pomenile več in še več ribolova. Najbolj mi je v spominu ostal dogodek, ki mi je pokazal, da vztrajnost in profesionalna ribiška oprema nista dovolj, če nimaš sreče. Kot vsak dan sem tudi leta 2018 dan na morju pričel z ribolovom. Vztrajal sem ves dan, vendar ničesar nisem ulovil, četudi sem naenkrat lovil z več ribiškimi palicami in pri tem vztrajno odganjal svojega mlajšega brata, ki je prav tako želel loviti. To ga je razjezilo, zato je vzel najmanjšo ribiško palico, razbil morskó školjko, ki jo je uporabil za vabo in le-to zalučal v morje. Po približno desetih minutah se je njegova palica močno upognila in lahko povem, da večje orade, ki jo je ujel, domačini v zalivu še niso videli. Moje celodnevno ribarjenje je s tem izgubilo ves čar, ker **očitno sreča ni bila na moji strani** ali pa je to bila mogoče kazen zame, ker mu nisem pustil loviti.

Filip Praznik

Tia Kotnik Jauk, 9. b

Star sem bil tri leta. V dnevni sobi sem se igral s plastičnim hiltijem. Ko sem vrtal v tla, se mi je hilti obrnil in me zadel v sprednji zob. Najprej sem se ustrašil. Nisem vedel, kaj je bilo. Začela mi je teči kri. Pričel sem jokati. Prijel sem se za usta in v rokah sem zagledal zob. Začel sem klicati starše. Takoj smo z vodo izprali usta in zob. Ni bilo treba iti k zobozdravniku, ker je bil to moj prvi zobek. Dal sem ga pod blazino in čakal, če mi bo miška naslednje jutro kaj prinesla. Ko sem se zbudil, me je čakalo pismo in nekaj denarja. Bil sem zelo vesel. **Naučil sem se, da moram v prvi vrsti sam paziti nase. Kamen se mi je odvalil od srca, da se je vse tako lepo izšlo.**

Žan Brankovič

Patricija Repas Kričej, 8. a

Bila sem prehlajena. Tudi kihala sem. Učiteljica mi je ob prvem kihlu rekla »bless you«, kar pomeni »NA ZDRAVJE«. Tako se je razred naučil novega pojma. Ko sem naslednjič kihnila, se je sošolec obrnil proti meni in rekel »čiš you«. **Razred se je napolnil s smehom. Vsi smo imeli polepšane trenutke.**

Zaželelo se mi je malo kakava, zato sem mamu vprašala, kako se segreje mleko. Rekla je, da se segreva na enak način kot voda. Kako naj bi jaz vedela, da ni imela v mislih grelnika za vodo. Tako sem mleko nalila v grelnik za vodo in ga vklopila. Čez nekaj časa pride oče in se začne na ves glas smejati. Rekel je, da bi kaj takšnega pričakoval od mame ali od sestre. Tako **smo se vsi do solz nasmejali**. Prigoda še danes ni pozabljena.

Neža Kovačec

Tia Kotnik Jauk, 9. b

Zapadel je prvi sneg. Ker zadnje čase pozimi redko sneži, smo se odločili, da se gremo sankat. Oblekli smo se v zimska oblačila, vzeli sanke in odšli na zasneženi breg ob naši ulici. Ker sem bil mnenja, da je treba čim višje, sem to tudi storil. S sanmi sem se pognal proti vznožju. Vmes sem naletel še na kamen, ki me je vrgel s poti. Zaneslo me je v drevo. Za trenutek nisem točno vedel, kje sem. Prijatelji so mi povedali, da sem krvav po obrazu. Pospremili so me do doma. Ko me je mama zagledala, se je prijela za glavo. Čeprav sem se upiral, mi je očistila rano. Tisto zimo nisem več sedel na sanke. Še sreča, da tudi sneg ni več zapadel.

David Vocovnik

Tia Kotnik Jauk, 9. b

S starši smo se odpravili na pot s kolesi. Zunaj je bilo toplo. Na vrhu je bil razgled odličen. S telefonom smo fotografirali okolico, pojedli malico, popili malo čaja in se odpravili naprej. Vedeli smo, da nas čaka dolg spust. Počasi smo nadaljevali pot, dokler nismo prišli v gozd in na makadam. Spust je trajal še pet kilometrov. Tik pred koncem je mama na ovinku padla čez krmilo. Očetu in meni je kar srce zastalo. Na srečo ni bilo kaj hujšega, najbolj jo je bolela noga. **Iz tega sem se naučil, da nikoli ne smeš iti z glavo skozi zid in se prehitro voziti s kolesom.**

Patrik Pavlin

Tia Kotnik Jauk, 9. b

Tudi učenci 7. b so **doživljali strah** in jih je stiskalo v grlu. Svoje čustvo so primerjali s Prežihovim, kako je kot otrok premagal samega sebe.

PARKELJ IN MOJ STRAH

Star sem bil pet let, ko smo šli prvič miklavževat na Dobrije. Že od daleč sem videl hudobnega parkeljna. Tako sem se ga bal, da nisem želel niti darila. Tisti večer je bil zame stresen in grozen. Parkelj je bil črn, z rdečimi rogovi in ostrimi zobmi. Ko sem ga pogledal, sem se ves tresel od strahu. Planil sem v jok in se skrila za mamo. Ko se mu je zahotelo, je kakšnega otroka tudi prijel in ga odnesel stran. Samo upal sem in molil, da ne bom naslednji. Vedel sem, da me bo mama čuvala in ne bo pustila, da me odnese. **Držal sem se je kot klop.** Začutila je moj strah in me dvignila v naročje. Ko so poklicali moje ime, sva skupaj šla po darilo. Parkelj je prišel do naju in se začel glasno oglašati ter ropotati z verigami. Tisti trenutek me ni bilo strah,

saj sem vedel, da bo Miklavž ukrotil tega divjaka. Pa tudi mamó sem imel ob sebi. Bil sem pogumen in sem ga gledal v obraz. Mislil sem si: »Nič mi ne moreš. Ne bojim se te več.« Ko sem prevzel darilo, mi je ponudil roko. Počutil sem se pogumnega, saj sem se kljub strahu srečal z njim.

Sedaj, ko razmišljam o tem dogodku, se lahko primerjam s Prežihovim Vorancem, saj je bilo tudi njega kdaj strah. V črticah, ki jih je napisal, so se on in njegovi vrstniki večkrat soočali z različnimi strahovi. Velikokrat so se bali strogega očeta, mater, mačehe, Pekla, zamenjave pisank, ognja v vasi, kazni. Nikoli niso vedeli, kdaj bodo katero stvar naredili prav ali narobe. Spoznal sem, da se ne bojim nekaterih ljudi in krajev samo jaz. Tako kot se je mali Voranc bal Pekla, ki mu je bil grozen, neznan in strašljiv kraj, tako sem se bal tudi jaz parklja. Prežih je imel strogega očeta in mater, živel je v drugačnih časih, kot so danes. Moja mama ni tako stroga in huda, zato sem vedel, da me bo ščitila tudi v tem primeru. Ugotovil sem, da se vsi nečesa bojimo. Nekateri neznanih ljudi, drugi krajev ali česa drugega. **Ne govorijo zastonj, da ima strah velike oči, znotraj je votel, zunaj ga pa nič ni.**

Tim Rezar Rat

Tia Kotnik Jauk, 9. b

Gozdarska pot 11
2390 Ravne na Koroškem
Republika Slovenija
T: 02 620 52 70
F: 02 620 52 87
E: o-pvrvavne.mb@guest.arnes.si
S: www.os-prezih.si

SIO · 2020

STRAŠLJIVO SREČANJE S KAČO

Z deskami smo se spuščali po reki Savinji. Spustila sem se in ob poti zagledala kačo. Hitro sem skočila iz vode.

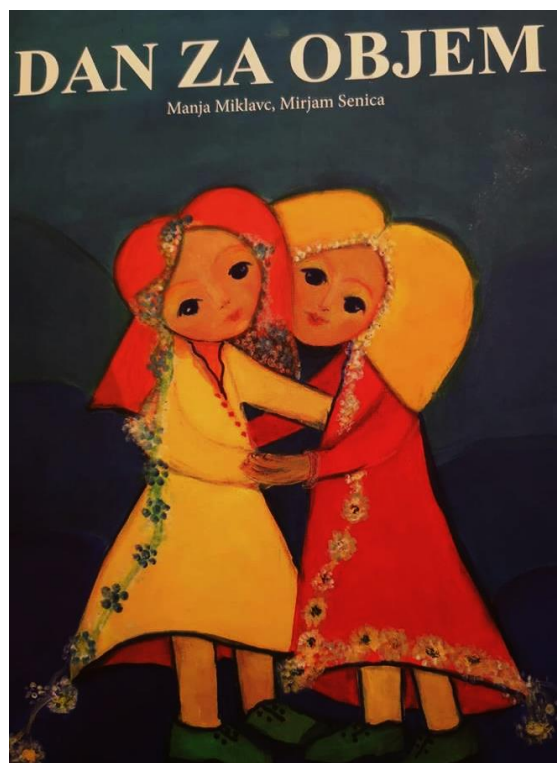
Kač se bojim že od majhnega. Videti jih ne morem niti na daleč, ta pa je plavala zraven mene. Groza in strah, otrpnila sem. Nisem vedela, kam naj se obrnem, kaj naj naredim. Prebledela sem, iz sebe nisem spravila glasu. Stiskalo me je v grlu, mižala sem, nikogar nisem slišala. Šele čez nekaj minut sem zakričala. Ata je klical, naj pridem iz vode, jaz pa se še vedno nisem mogla in upala premakniti. Prišel je po mene in me odnesel na kopno. Objela sem ga, jokala, trepetala, se smejala in spet jokala. Od takrat je moj strah pred kačami samo še večji. Želim si ga premagati, saj me je vedno strah v gozdu, v gorah in ob rekah. Samo gledam, kje bo kaj prilezlo. **Če bi strah premagala, bi bila srečna in kamen bi se mi odvalil od srca.**

Pisatelj Prežihov Voranc je v svojih zgodbicah večkrat pisal o svojih strahovih in o strahovih drugih. To čustvo je najbolj izpostavil v črtici Solzice. Njegov največji bav bav je bila globača Pekel, kjer je bilo mračno, temno in strašljivo. Strah je premagal, saj je bila njegova želja, da osreči mater in ji nabere solzice, večja od strahu.

Pisateljeva doživetja in njegovo življenje se precej razlikujeta od mojega. On je teže živel, bil je pastir, veliko je moral delati. Njegov oče je bil zelo strog, morali so ga ubogati, sicer je sledila kazen ali kaj hujšega. Sama živim dosti bolj brezskrbno življenje.

Tiara Fortek

POŠLJIMO NASMEH je bila letošnja akcija pisanja in zbiranja lepih misli, želja, pisem ... za starostnike. Objavljamo drobce in vsem **PODARJAMO OBJEM**.

Dragi in spoštovani!

Korona virus vam je uničil priložnosti, da bi se videvali s svojimi domačimi. Verjemite, vaši najbližji na vsakem koraku mislijo na vas in komaj čakajo, da se bo virus poslovil. Takrat vas bodo spet objeli.

Ampak pravijo: »V vsaki hudi reči se najde kaj dobrega.« Zdaj se bodo ljudje naučili, da se je treba v življenju razumeti, si pomagati in prišel bo čas, ko bomo spet skupaj praznovali in se veselili. Takrat bo v naše in vaše življenje spet posijalo sonce.

Nasmehnite se, spomnite se lepih trenutkov iz svoje preteklosti, zapojte ... Z vami je Slovenija.

Erika Volker, 7. a

Gozdarska pot 11
2390 Ravne na Koroškem
Republika Slovenija
T: 02 620 52 70
F: 02 620 52 87
E: o-pvravne.mb@guest.arnes.si
S: www.os-prezih.si

SIO · 2020

Pozdravljeni, prijatelji!

Vedite, da niste sami. V teh časih je vsakomur od nas težko. Trudimo se po svojih najboljših močeh, da bi zajezili okužbo Covida-19. Ampak tudi med epidemijo smo lahko dobre volje. Če se počutite osamljeno, se spomnite lepih trenutkov s svojimi bližnjimi, prelistajte kakšno zanimivo knjigo ali revijo, preberite ali poslušajte pesem, rešujte križanke ali miselne uganke, da razmigate možgančke, razmigajte telo (če lahko), rišite in ustvarjajte. **Nikoli niste in ne boste sami.**

Voranc Ogris, 6. a

SREČA je nekaj nežnega, **SREČA** je nekaj svetlega, **SREČA** je nekaj, kar nas osrečuje. **SREČA** ste vi in vaši bližnji, ki vas imajo radi. **V vsaki temi se najde luč in vsi jo bomo našli. Nikoli nismo sami.**

Špela Spanžet, 6. b

Lep je svet,
v sonce odet.
Lepa je luna,
ki sije
in nam spanec naliže.
Lepa je noč,
ki naši duši poda moč,
da jutra vidimo kot lep svet,
ki je v sonce odet.

Neža Kovačec, 7. a

Želim si, da na svetu ne bi bilo lačnih ust, žalostnih in nesrečnih ljudi. Ko bom velika, bom poskusila spremeniti svet in ne bom se predala, poskušala bom znova in znova. Kaj si pa vi želite? Nikoli ni prepozno za kakšno skrito željo. Pošiljam vam svoj nasmeh za vsak dan v letu in vsako minuto v uri. Naj bo to začetek poti k izpolnjenim sanjam. Dajte, nasmejte se še vi.

Špela Preglav, 8. a

Tvoji bližnji so prijazni kot ti,
ti si takšen kot oni in oni so takšni kot ti,
zato še malo in se boste
zopet videli in objeli.

Neža Ferk, 8. b

DELIMO NASMEHE

Ko vas prebudijo nežni in topli žarki ali pa hrupen in nemiren dež, ozrite se okoli in ugotovili boste, da niste sami, kajti **vsi vam stojimo ob strani, saj smo na nek način vsi enaki, vsi smo ljudje. Pomagati si moramo, stati drug drugemu ob strani.** Kljub oviram ostanimo srečni. Podarimo nasmeh in nekemu polepšajmo dan.

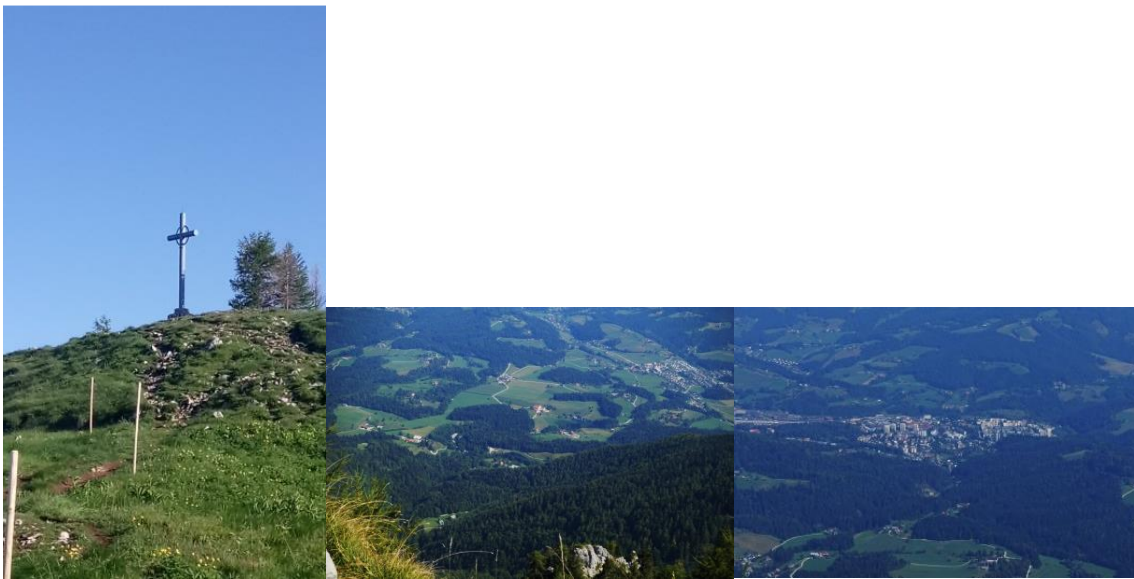
Špela Preglav, 8. a

Neža Ferk, 8. b

Prazniki so pred vrati.
Vsi smo že na trnih,
morda za darilo bodo copati.
Lahko podarimo samo lepo misel,
željo ali sporočilo,
tudi to je lahko prav lepo in posebno darilo.

Neža Kovačec, 7. a

Tia Kotnik Jauk, 9. b

Zbrala in uredila: Vanja BENKO, mentorica ŠNO